

Násilnické vztahy

Nyní se setkáte s Kathryn, 53letou spisovatelkou, lektorkou a instruktorkou, která pomáhá ženám, jež prošly násilnickými vztahy a nyní se touží dát opět do pořádku. Kathryn sama zažila hrubé zacházení od manžela Tima během jejich dvanáctiletého manželství, z nějž mají syna a dceru.

Ve Spojených státech jsou partnerem fyzicky zneužívány zhruba čtyři miliony žen a téměř dvacet jedna milionů žen někdy zažilo násilí verbální. Týráním v intimních vztazích trpí samozřejmě i muži.

Statistiky týkající se domácího týrání a zneužívání jsou ovšem sestavovány tak, že vytvářejí falešný dojem, že fyzické a verbální násilí jsou diametrálně odlišné. Ve skutečnosti je i verbální násilí možno považovat za útok na fyzické úrovni. Moderní společnost si obecně není vědoma fungování energií na různých úrovních, a tudíž tyto dva druhy násilí odděluje. Slova jsou ovšem energie a hrubá či zlá slova mají tak silnou energii, že dokáže prostoupit čakrami čili tělesnými energetickými centry a zranit tělo stejně silně jako například rána pěstí. Každé verbální napadení koresponduje s fyzickým napadením i přesto, že efekt zlých slov se na těle projevuje těžce identifikovatelným způsobem.

Kathrynin příběh se ale netýká jen života ve vztahu s hrubým zacházením: týká se také její snahy o fungo-

vání v rámci takového vztahu a vnitřního boje, zda zůstat, či odejít. Týká se emocionální intimity: toho, co ji vytváří, co ji narušuje a co ji nakonec zničí.

Naše duše vyhledávají na fyzické rovině zážitky, při nichž dáváme a přijímáme lásku. Pokud toužíme dostávat lásku, proč bychom si plánovali být zneužíváni? Pokud si přejeme lásku dávat, proč bychom si plánovali chovat se hrubě k ostatním? Nebo je možné, že je takovýto případ prostě jen zkažený původní plán? Odpověď na tyto otázky jsem hledal spolu s Kathryn nejenom u Staci Wells, ale i sama Kathryn byla hodně nápomocná, jelikož dokáže komunikovat se svými spirituálními rádci.

Kathryn

Kathryn si vybavuje, že její otec byl ovládající perfekcionista. „Rozhodně chtěl, aby bylo vše po jeho,“ vyprávěla mi. „Měl mě pod palcem. Bála jsem se ho, i když na mě nikdy nebyl hrubý. Chtěla jsem, aby ze mě měl radost a aby mě miloval.“

Během puberty se Kathryn scházívala s přáteli v parku v centru města. Její otec se tam často bez varování objevil, aby ji zkontroloval. Kathryn měla přísný zákaz vycházek a musela otci vždy nahlásit, kam jde a kdy přijde.

Teprve poté, co Kathryn odešla studovat vysokou školu, si začala užívat pocit svobody. Tou dobou začala chodit s Timem, který – ačkoliv byl stejně starý – už pracoval. Kathryn přitahoval jeho drsný mužný vzhled a náklonnost, již jí projevoval.

„Nepamatuju si, že bych viděla, jak se moji rodiče líbají nebo objímají,“ řekla mi Kathryn. „S Timem bylo všechno tak nové a příjemné!“

Bylo to nové i pro Tima, jenž – jak Kathryn zjistila později – nedostával od svých rodičů moc lásky.

„Tima vychovávala násilnická matka a otec, který v něm pěstoval šovinistu, co nikdy neakceptuje zodpovědnost za své činy,“ vysvětlila Kathryn. „Naučili ho, že za problémy v jeho životě vždycky může někdo jiný.“

Během druhého roku na vysoké škole byla Kathryn spolu s hrstkou studentů vybrána do lyžařského týmu a byla tím nadšená. Tim se ovšem cítil ohrožen, protože se bál, že si Kathryn najde nové přátele a bude často z domu. Zakázal jí tedy, aby do týmu vstoupila. Kathryn neposlechla a cítila kvůli tomu velkou vinu. Nyní při zpětném pohledu na celou událost je přesvědčená, že ji měla Timova reakce varovat.

Nedlouho na to Kathryn požádala kamarádka, zda by jí nešla na svatbě za svědkyni. Noc před svatbou zrušil Tim rande jen proto, že šel pít s kamarády. V noci ji pak přišel navštívit a byl našťvaný, když zjistil, že i ona byla venku se svými přáteli.

„Zeptal se mě, proč jsem šla ven,“ vypravila si Kathryn. „Podle něho jsem to neměla dělat. Kladl mi otázky, a když se mu nelíbila odpověď, uhodil mě. A když jsem plakala, řekl: ‚Ale tohle přece nebolí,‘ a pak mě uhodil znovu.“

Další den na svatbě: „Měla jsem velikánskou modřinu na paži. Byla černo-fialovo-modrá a šíleně bolela. Stáhla jsem si přes ni rukáv šatů, ale když zafoukal vítr, rukáv se mi vyhrnul. Jeden kamarád se mě zeptal: ‚To ti udělal Tim?‘ Zalhala jsem: ‚Ne.‘ A on na to: ‚Já myslím, že ano, ale tohle si nemusíš nechat líbit.‘ Jeho slova mi šla jedním uchem dovnitř a druhým ven. Strašně jsem se styděla, protože jsem si myslela, že za to můžu já.“

„Kathryn,“ řekl jsem, „s Timem ses ale scházela i nadále, takže jsi ho musela mít ráda. Již ses zmínila o tom, že se choval jako opravdu zamilovaný muž. Jaké měl další kvality a co bylo na vašem vztahu hezké?“

„Devadesát procent času to byl hodný člověk,“ odpověděla Kathryn. „Byl laskavý a starostlivý, měl rád fyzický kontakt. U večere jsme si dokázali celé hodiny povídat o životě, o dětství a snech do budoucna. Byla jsem do něho velice zamilovaná, protože jsem se díky němu cítila tak...“ Kathryn si teskně povzdechla. „Nikdy předtím jsem nikoho tolik nemilovala.“

Kathryn a Tim spolu střídavě chodili a zase se rozcházelí několik let. Násilnické incidenty se periodicky opakovaly, ale Kathryn měla stále pocit, že je šťastné společné chvíle více než kompenzují, a když jí bylo kolem třiceti let, vzali se.

O dva roky později Kathryn porodila první dítě a prožívala poporodní depresi, což Tim nedokázal pochopit a zlobil se pokaždé, když o tom mluvila. Péči o dítě věnoval pramály zájem. „Veškerá zodpovědnost byla na mně,“ řekla mi Kathryn smutně. (Tato poznámka bude dávat mnohem větší smysl později, až prozkoumáme její životní plán.)

Požádal jsem Kathryn, aby popsala způsob, jak s ní Tim obvykle hovořil.

„Tim mi říkával: ‚Jsi natvrdlá? Máš něco s hlavou? Vždyť ty snad vůbec nemyslíš.‘ A také říkal: ‚Jestli si myslíš, že si najdeš někoho lepšího, tak to se pleteš, protože si nikdy nenajdeš nikoho, kdo se k tobě bude chovat tak dobře jako já a kdo by byl tak hezký.‘ Říkal mi, že nejsem dost chytrá, dost hezká ani dost štíhlá. Vzala jsem si třeba kousek dortu a on mi řekl: ‚To chceš vypadat jako tvoje sestra? Okamžitě to přestaň jíst!‘“

Kathryn pokračovala: „Jednou jsem si četla článek o tom, že ženy v Pákistánu nemají žádnou svobodu.“

Pak jsem pronesla: „Přála bych si jim nějak pomoci.“ A Tim na to: „A proč bys jim pomáhala?“ Musela jsem být moc opatrná, protože neměl rád, když jsem s kým-koliv soucítila.“

Pak mi Kathryn popsala jednu obzvláště hroživou epizodu. Povídali si s Timem v koupelně a ona najednou řekla něco, co ho velice rozzlobilo.

„Myslela jsem si, že mě zabije. Popadl mě za ramena a práskl se mnou o vanu. Vtom přiběhly děti a křičely: „Tati! Tati! Přestaň, přestaň!“ Měl takovou zlost, že už ani nevěděl, co dělá. Všude bylo mokro, já jsem brečela, přerývavě dýchala a děti křičely: „Mami, mami! Jsi v pořádku?““

Kathrynino a Timovo manželství se nějakou dobu ubíralo podobně trnitou cestou. Ke změně došlo, teprve když Kathryn náhle na selhání srdce zemřel bratr.

„Nedovolila jsem si procítit absolutně žádné emoce spojené se smrtí svého bratra, protože jsem měla moc práce s péčí o děti a své rodiče a zcela jsem ignorovala vlastní potřeby,“ řekla Kathryn. Následkem toho se u ní začaly projevovat záchvaty paniky a Kathryn začala chodit na psychoterapii. Tam hovořila také o vztahu s Timem.

„Po ukončení terapie jsem si uvědomila, že Tim by se mnou měl zacházet lépe,“ řekla mi Kathryn. „Začala jsem mu tedy vzdorovat.“

„A tehdy jsi začala přemýšlet o tom, že od něho odejdeš?“ zeptal jsem se jí.

„Ano. Bojovala jsem sama se sebou: v mém nitru probíhala úplná válka. Čím více jsem se učila vážit si sama sebe, tím méně jsem Tima milovala. Bojovala

jsem s tím, protože jsem si říkala, že máme dvě děti a že jsme manželé, až dokud nás smrt nerozdělí.“

„Již dávno jsme přestali mluvit o svých emocích,“ dodala. „Jednoho dne mi Tim řekl: ‚Nehodláš mě opustit, že ne?‘ Dřív než jsem si promyslela odpověď, z úst mi samovolně vylétlo: ‚To hodlám.‘ Řekla jsem mu, že naše manželství je u konce.“

Kathryn se s Timem rozvedla a postupně si vybu-
dovala nový život. „Kruček po krůčku jsem opět pře-
vzala vládu nad svým životem,“ řekla mi Kathryn.
Dnes s ní žije její dcera, již Kathryn oddaně pomáhá
s výchovou syna. Kathrynin syn žil několik let s Ti-
mem a v současnosti se zapsal na vysokou školu.

Zeptal jsem se Kathryn, jak si myslí, že jí tato zku-
šenost pomohla při osobním růstu.

„Za uplynulá léta jsem se již velice emocionálně
a duševně uzdravila. K tomu bylo zapotřebí pohléd-
nout pravdě do očí a akceptovat svou zodpovědnost
za náš vztah. Zjistila jsem, že strach je jenom emo-
ce, která mnou prochází, a jestliže se mu postavím,
za chvíli zmizí.* V současné době si dovoluji procit'o-
vat své emoce, zatímco dříve jsem prostě předstírala,
že neexistují.“

---

* viz *O emocích*: Osho, Eugenika 2011

Kathrynino sezení se Staci

Vzhledem k tomu, že životní plány bývají velice spletité, a s ohledem na to, co mi vyprávěla Kathryn, jsem vůbec nepochyboval o tom, že si s Timem své společné obtíže naplánovali ještě před narozením. Žádné důležité vztahy v našich životech, a dokonce ani ty zdánlivě nedůležité, nikdy nevznikají náhodně, a to ani v případě, že se vám může zdát setkání s danou osobou nahodilé. Nevěděl jsem, zda Kathryn očekávala, že se k ní Tim bude chovat hrubě, zda si této možnosti byla vědoma a zda chápala, jak moc to bude emocionálně náročné. Pokud ano, proč si to zvolila? A v co doufal Tim? Viděl ve svém násilnickém chování nějaký potenciál pro duševní růst?

Všechny tyto otázky se mi honily myslí, zatímco jsem naslouchal Staci, jak se naladuje na Kathrynino a Timovo plánovací sezení. Staci nám tehdy poskytla pohled na jedno z nejobsáhlejších a nejpřekvapivějších životních plánování, které jsem slyšel za celou dobu naší dosavadní spolupráci. (V tu chvíli jsem si to ale ještě neuvědomoval.)

„Vidím něco, co jsem ještě nikdy neviděla,“ oznámila nám Staci na začátku sezení. „Vidím Kathryn a Tima, ale ještě další dvě duše v mužské formě. Všichni tito muži stojí ve frontě ke Kathryn, protože chtějí být v příštím životě jejími partnery. Na celé situaci je zvláštní, že Kathryn druhé dva muže rovnou odstrkuje stranou, aby k ní mohl přistoupit Tim. Z toho usuzuji, že její vztah s Timem byl záměrný. Pojdme zjistit, co se dělo dál.“

„Tim si ještě nenasadil plášť osobnosti svého příštího života a stále má na sobě plášť z minulého života. Nejedná se však o poslední život, ale o život v Itálii někdy kolem roku 1400. Tehdy se naposledy cítil dobře, a proto si nasadil právě ten.“

V nefyzické sféře si na sebe můžeme vzít jakoukoliv formu. Stává se, že lidé vidí své blízké, kteří zemřeli, a ti vypadají stejně, jak vypadali během života na Zemi. V takovém případě si tyto duše zvolily, že se ukážou svým pozůstalým ve známé podobě. Při mnoha plánovacích sezeních na sebe podle Staci duše berou buď částečně, nebo zcela podobu, již hodlají mít v nadcházejícím životě. V několika případech na sebe duše nevezme lidskou podobu a místo toho zůstává ve světelném těle. Tim si zvolil formu z jednoho ze svých dávnějších životů, a to z takového, během něž měl o sobě naposledy dobré mínění. Brzo zjistíme, že tato volba přesně odráží problémy, na nichž hodlal pracovat s Kathryn.

„Kathryn hovoří o tom, jak moc po něm touží, že po něm toužila již v předchozích životech, ale nikdy ho nemohla mít,“ pokračovala Staci. „Nikdy si nedokázala získat jeho pozornost, protože on už byl zamilovaný do někoho jiného.“

„Kathryn si vždy uvědomovala Timovu potřebu posuzovat sebe sama a jeho touhu být se sebou samým spokojený. Sledovala ho v jiných životech a všimla si, že se nikdy necítil sebejistý. Kathryn ho chtěla milovat. Hovoří o tom, že cítí v jeho nitru velkou prázdnotu, které si je již dávno vědoma, a ráda by mu ji pomohla opět naplnit. Kathryn se rozhodla, že Timovi ukáže vše dobré, co na něm vidí, aby to uviděl i on sám.“

Tim: Nechci být na někom závislý proto, abych se cítil dobře. Už tak dlouho kolem sebe kopu, což odráží prázdnota, kterou vidíš. Nechci se na tobě přizívat, ale nejsem si jistý, zda to neudělám, a to obzvláště proto, že mi ze sebe nabízíš tolik. Mám obavy, že tě zapomenou ctít a vážit si lásky, již mi poskytněš. Zapomněl jsem na to i s jinými a vím, že by to vůči tobě nebylo správné.

Kathryn: Já tě toužím milovat, chci cítit tvé objetí a vědět, že mě také miluješ.

Tim: Já ti ale možná ublížím. A navíc si nejsem jistý, zda se chci tak rychle zase vracet do života.

„Tim se na chvíli odmlčuje a zvažuje Kathrynin návrh,“ řekla Staci.

Tim: Tak dobře. Existuje mnoho duší, které si mohou zvolit za své rodiče. Život s tebou mi poslouží k tomu, abych opět získal svou celistvost.

Překvapilo mě, když nám Staci oznámila Timovo rozhodnutí, protože se mi zdálo, že k němu došel velice rychle. Pak jsem si ovšem vzpomněl na důležitou informaci: Během plánování životů v období před narozením se nerozhodujeme analyticky. Duše se na nefyzické úrovni rozhodují spíš na základě pocitů. A také jsem si vzpomněl na další důležitou věc: Na nefyzické úrovni neexistuje čas tak, jak jej známe. Timovi poskytla jeho pauza na přemýšlení více než dostatečnou příležitost k pocitové komunikaci s Kathryn, i když mně se zdála velice krátká.

Kathryn: Vezmu na sebe většinu zodpovědnosti za výchovu rodiny, ale ani já nejsem dokonalá, a tak je možné, že přijdou okamžiky, kdy i já vybuchnu zlostí. Oba se chceme naučit sebeovládání.